

at dette Dige ved sin Forbindelse med Klitterne, hvorpaa det vil komme til at staa lodret, vilde danne et Hus eller en Spids, som vilde være i høi Grad ubjagt for Havets Angreb; og da Klitterne og Digerne ikke ere Andet end Sand, er der ingen Tvivl om, at om saa Mar ville baade Klitterne og Digerne være fuldstændig forsvundne, og Havet vil have sin frie Forbindelse til Limfjorden alligevel, og Harbore naturligvis være viet til Undergang. For dog ogsaa at give et lille Bidrag til Belysning af den Betydning, de to Sogne have i økonomisk Henseende, skal jeg her tillade mig at anføre, at der lever et Par Tusind Mennesker der, der nære sig dels af Jordbrug, dels — og væsentligst — af Fiskeri og tildels ogsaa af den Indtægt, de kunne have ved de meget hyppige paa denne Kyst forefaldende Indtrængninger. Dette har i alle Tilfælde en Værdi, og større Værdi har det, at disse Mennesker der have deres Bolig, Ophold og Bedrift, kort sagt, kunne ernære sig paa en god Maade. Thi et Hus der har større Værdi, end ellers et ligefrem jordløst Hus har; thi det er ikke ethvert Sted, hvor man flytter et jordløst Hus hen, at Cieren kan ernære sig, navnlig ikke, naar man flytter Sømand og Fiskere op paa Nyllands bare Heder og anvise dem en Hedeplet til Opdyrkning. Men naar man vil regne det for at have nogen Værdi, at der er Betingelser for Ernæring, og naar man vil sætte det for hver af de 2000 Indbyggere der i de 2 Sogne til en daglig Værdi af 25 Ore, at de have deres Ophold og Bolig, kort sagt Ernæring der paa Stedet, vil det for hvert Individ aarlig blive 90 Kr., hvilket for de 2000 giver 180,000 Kr., hvilket atter, naar det bliver gjort til Kapital, vil udgjøre et Beløb af 4¹/₂ Mill. Kr. Det er ganske vist et Skjøn, men det er et Skjøn, der er fuldt saa berettiget og begrundet som det, Kommissionen har afgivet gjennem de Tal, der forekomme i dens Beretning; thi de ere efter mit Skjøn mildest talt meningsløse. Det er den ene Henseende, i hvilken den Tange, der stiller Limfjorden fra Vesterhavet, har sin Betydning for de Beboere, der leve og ernære sig der; men den har ogsaa Betydning i anden Henseende: som Værn mod Havets Indtrængning i Limfjorden. Det viser sig jo allerede, hvilken ubelæggende Virkning det har, at Havet gjennem Thyborønkanal, og til Dels over de der liggende raserede Dele af Tangen, har en temmelig betydelig Afgang til at sætte sig i Forbindelse med Limfjorden. Det har allerede paa Limfjordens Kyster fremkaldt betydelige Ødelæggelser, men hvor meget større ville ikke disse Ødelæggelser

blive, hvis Havet paa en Strækning af omtrent fire Mil kommer i umiddelbar Forbindelse med Limfjorden! Den vestligste Del bliver derved en Havbugt, og dens Kyst bliver naturligvis Havkyst i Stedet for Fjordkyst. Det vil for denne Del have sin store Ulempe, men det vil ogsaa for hele Limfjordens Kyst have sine store Ulemper ved, at Havet saaledes staa i umiddelbar Forbindelse med Limfjordens vestlige Del paa en større Strækning. Der har vistnok tidligere bestaaet en saadan Forbindelse mellem Havet og Limfjorden. Efter de af Naturkyndige foretagne Boringer og efter deres Mening og efter de Tegn, der vise sig ved de Havlokke, der ligge paa begge Sider af, hvor Tangen slutter sig til det tilgrændsende Land, kan det ikke skjønnes Andet, end at Havet har haft en umiddelbar Forbindelse med den vestlige Del af Limfjorden. At denne Forbindelse i Tidens Løb er hævet, og at der efterhaanden er foregaaet en Landdannelse, er en Selvfølge, men nu er der igjen saadanne Betingelser til Stede, som gjør, at hvis Havet faar fuldt Lov til at tumle sig, er der al Sandsynlighed for, at der ikke hengaar nogen meget lang Marvælle, inden den umiddelbare Forbindelse igjen tilveiebringes, og det er dette, jeg tror, at man i alle Tilfælde bør træffe Foranstaltninger til at modvirke. Jeg tror, det er fuldt begrundet, at Limfjordskomiteen paany har andraget om at faae foretaget nye og mere vidtgaaende og mere paa Sagfundstab grundede Undersøgelser end dem, der ere foretagne af den Kommission, der sidst har havt det Hverv at undersøge Forholdene saavel ved Limfjordskysten som ved Vesterhavet. Det er ganske vist beklageligt, at de 25,000 Kr., der ere anvendte dertil, ere spildte, men det er den Slags Ting, der kunne ske; naar man faar uheldige Mænd til at lede et Foretagende, maa man finde sig i at bringe Offer for at faae det ind i en bedre Gænge og faae Andre til at udføre et Hverv, som de Vedkommende formodentlig ikke have kunnet magte. Jeg maa derfor til Slutning tillade mig at gjøre den Henslilling, baade til den høitærede Minister og ogsaa til det høie Thing, at man vil drage Omsorg for, at der kan gives Midler til paany at faae disse Forhold undersøgte og virkelig undersøgte af Mænd, der ere i Stand til at kunne og ville grundig undersøge disse, thi Forholdet der er af en meget alvorlig Natur, og det er virkelig nødvendigt, at der gjøres Noget, for at man kan komme til Erkjendelse af, om der bør gjøres Noget for at modvirke Ødelæggelserne eller ikke. Det er min Tro, at man absolut vil komme til den Erkjendelse, at der bør gjøres Noget, og er det saa, er Tiden